

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgte: BL og BC

Procesdeltager: Stadt Chemnitz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Kan det ved familiesammenføring med en uledsaget mindreårig flygtning i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 2, litra f), i Rådets direktiv 2003/86/EF⁽¹⁾ være en »betingelse« som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/86/EF, at vedkommende fortsat er mindreårig? Er en medlemsstats ordning, hvorefter de familiesammenførte forældre til en uledsaget mindreårig flygtning som omhandlet i artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF kun indrømmes en (afledt) opholdsret i medlemsstaten, så længe flygtningen rent faktisk stadig er mindreårig, forenelig med de førnævnte bestemmelser?
- b) Såfremt spørgsmålene under det første spørgsmål, litra a), besvares bekræftende, skal artikel 16, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF da fortolkes således, at en medlemsstat, efter hvis retsfor skrifter forældrenes (afledte) opholdsret er begrænset til perioden, indtil barnet bliver myndigt, kan give afslag på en ansøgning om indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring, som er indgivet af forældrene, der stadig opholder sig i tredjelandet, når flygtningen er blevet myndig, inden der træffes endelig afgørelse vedrørende en ansøgning, der er blevet indgivet under en administrativ eller retslig procedure inden for tre måneder efter anerkendelsen af flygtningestatus?
- 2) Såfremt spørgsmålene i det første spørgsmål besvares således, at et afslag på familiesammenføring ikke er lovligt:

Hvilke krav skal der stilles til det faktiske familieliv som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/86/EF i tilfælde af forældres sammenføring med en flygtning, som er blevet myndig, inden der træffes afgørelse om ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring? Navnlig ønskes følgende oplyst:

- a) Er det i så henseende tilstrækkeligt, at der er tale om førstegradsslægtskab i lige opstigende linje [artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86/EF], eller kræves der også et faktisk familieliv?

- b) Såfremt der også kræves et faktisk familieliv:

Hvilken intensitet kræves der i så henseende? Er det med henblik herpå eksempelvis tilstrækkeligt med lejlighedsvis eller regelmæssig kontakt ved besøg, kræves det, at familien bor sammen i en fælles husholdning, eller kræves der derudover et fællesskab, hvis medlemmer er afhængige af hinanden med henblik på hjælp i dagligdagen?

- c) Kræver en sammenføring af forældrene, der stadig opholder sig i tredjelandet, og som har indgivet ansøgning om familiesammenføring med et barn med flygtningestatus, som i mellemtiden er blevet myndigt, at det kan forventes, at familielivet efter indrejsen (gen)optages i medlemsstaten på den måde, der kræves i henhold til det andet spørgsmål, litra b)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Landespolizeidirektion Steiermark

(Sag C-368/20)

(2020/C 348/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NW

Sagsøgt: Landespolizeidirektion Steiermark

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for nationale retsregler, der gennem sammenkædning af nationale bekendtgørelser skaber en kumulation af perioder med forlængelse af grænsekontrol, hvorved det er muligt at foretage en grænsekontrol, som overskrider toårsfristen i artikel 25 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en EU-kodeks for personers grænsepassage, uden at Rådet har truffet en gennemførelsesafgørelse herom i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ om en EU-kodeks for personers grænsepassage?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal princippet om unionsborgernes ret til fri bevægelighed, som fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾, navnlig set i lyset af princippet i artikel 22 i forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage, hvorefter der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, fortolkes således, at retten til fri bevægelighed også omfatter en ret til ikke at lade sig underkaste personkontrol ved de indre grænser, med forbehold af de i traktaterne og herudover navnlig de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage fastsatte betingelser og undtagelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9.3.2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT 2016, L 77, s. 1), berigtiget ved EUT 2018, L 272, s. 69).

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, S. 391.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

(Sag C-369/20)

(2020/C 348/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NW

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for nationale retsregler, der gennem sammenkædning af nationale bekendtgørelser skaber en kumulation af perioder med forlængelse af grænsekontrol, hvorved det er muligt at foretage en grænsekontrol, som overskrider toårsfristen i artikel 25 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, uden at Rådet har truffet en gennemførelsesafgørelse herom i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399?